

67 al II-lea final C.P.P.

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL MILITAR DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL MILITAR CLUJ

Localitatea: CLUJ-NAPOCA, str. DOROBANȚILOR, nr. 8, jud. CLUJ, cod poștal: 400117; tel: 0264595481; e-mail: pm_cluj@mpublic.ro; fax: 0264430322; operator de date personale nr. 2925

Nr. 317/III/20/2018

În conformitate cu prevederile art. 427 din Codul de procedură penală, cu referire la situația prev. de art. 426 alin. (1), lit. d), teza a II-a, raportată la art. 64 lit. f) din Codul de procedură penală, formulăm:

CONTESTAȚIE ÎN ANULARE

împotriva Deciziei penale nr. 35 din data de 12 iulie 2018, pronunțată de Curtea Militară de Apel București, în Dosarul penal cu nr. 1/81/2018.

Cond: / RENP. CA NEÎNTEMEIATĂ CON
FORMULATĂ DE PARCHET.

Chiar dacă a fost invocat art. 426 lit. II-a ca motiv al cer. în anulare, contestat

I. Considerații privind admisibilitatea în principiu

Contestația în anulare reprezintă una dintre căile de atac extraordinare prevăzute în procesul penal din România, fiind reglementată în cuprinsul Codului de procedură penală, Partea Specială, Titlul III, Capitolul V, Secțiunea I, art. 426 – 432.

Din coroborarea dispozițiilor art. 431 din C.pr.pen. cu cele ale art. 426, 427 și 428 din C.pr.pen. se reține că admiterea în principiu a contestației în anulare presupune întrunirea cumulativă a următoarelor cerințe:

- Titularul cererii să fi fost parte sau persoană vătămată în cauza soluționată ori să aibă calitatea de procuror [art. 427 alin. (1) din C.pr.pen];
- Contestația în anulare înaintată pentru motivele prevăzute la art. 426 lit. a) și c) – h) din C.pr.pen. trebuie să fie introdusă în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei instanței de apel [art. 428 din C.pr.pen];
- Motivele invocate în cuprinsul contestației în anulare trebuie să se regăsească printre cele prevăzute în mod expres de textul de lege de la

art. 426, lit. a) – i) din C.pr.pen. [art. 431 alin. (2), teza a II-a din C.pr.pen];

- În sprijinul contestației trebuie să fie depuse dovezi sau să se invoce dovezi care există la dosar [art. 431 alin. (2), teza a III-a din C.pr.pen];

Raportând aceste cerințe legale la cauza dedusă judecării, apreciem că sunt îndeplinite condițiile de admitere în principiu a contestației în anulare, din următoarele considerente: cererea este înaintată de Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj; prezenta contestație în anulare a fost înaintată la data de **14.08.2018** și raportat la data de **31.07.2018** când Decizia nr. 35/12.07.2018 a Curții Militare de Apel a fost comunicată Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, se situează înăuntrul termenului legal de introducere de 30 de zile; motivul pe care se sprijină contestația, „...a existat un caz de incompatibilitate” se regăsește printre cele prevăzute de art. 426 din C.pr.pen., respectiv la art. 426 lit. d), teza a II-a din C.pr.pen. ~~dovezile pe care se sprijină contestația în anulare sunt atașate acestei cereri sau indicate în cuprinsul dosarului cauzei.~~

probe
condiție de admitere a probei (art. 100 al. 2)

II. Aspecte privind motivul contestației în anulare

Motivul esențial al contestației în anulare este cel prevăzut în conținutul art. 426 lit. d), teza a II-a din C.pr.pen., respectiv, **incompatibilitatea judecătorilor care au constituit completul de judecată în cauza nr. 1/81/2018 a Curții Militare de Apel, colonel magistrat Udrea Constantin – președinte de complet și colonel magistrat Stancu Radu – membru al completului, în sensul că există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea celor doi judecători ar fi fost afectată**, aspecte care rezultă din următoarele împrejurări:

- a) La termenul de judecată din data de 11.07.2018, instanța de apel, având în componență completul de judecători mai sus amintit, a dispus excluderea ca probe și eliminarea efectivă din dosar (în temeiul Deciziei C.C.R. nr. 22/18.01.2018) a tuturor mijloacelor de probă constând în interceptări ale comunicațiilor telefonice și SMS-urilor, motivând că parchetul militar nu a furnizat suficiente relații în legătură cu modalitatea în care au fost realizate aceste interceptări și în ce măsură a fost sau nu utilizat în administrarea acestor probe, Protocolul secret dintre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații, înregistrat sub nr. 00750/4.02.2009. Președintele completului de judecată, colonel magistrat Udrea Constantin, încălcând prevederile art. 351 alin. (2) din C.pr.pen. care prevăd că „Instanța este obligată să pună în discuție cererile

procurorului, ale părților sau ale celorlalți subiecți procesuali și excepțiile ridicate de aceștia sau din oficiu și să se pronunțe asupra lor prin încheiere motivată”, a exclus aceste probe fără ca procurorul sau inculpatul să fi ridicat vreo excepție privind nulitatea acestor probe. Nici președintele de complet nu a precizat în mod expres că ridică din oficiu excepția privind nulitatea acestor probe, nu a precizat ce fel de nulitate invocă din oficiu și nu a pus în discuția părților și a procurorului vreo excepție privind nulitatea anumitor probe din dosar.

b) La termenul de judecată din 11.07.2018, președintele de complet, luând în discuție o solicitare a avocatului apărării privind sesizarea CCR cu excepția de neconstituționalitate a art. 2 alin. (2) și art. 24 alin. (10) din Legea nr. 182/2002, a dispus „ca judecata să se desfășoare în baza celorlalte probe administrate în cauză” eliminând ca probă fișa postului inculpatului Groza Cantemir Marin, atașată la dosarul cauzei, în anexa cu documente clasificate. Deși cadrul discuției l-a constituit această solicitare din partea avocatului apărării, președintele instanței de apel, fără a ridica din oficiu sau la cerere, o excepție a nulității probei constând în fișa postului inculpatului și fără a pune în discuția procurorului și a părților vreo nulitate a acestui mijloc de probă, încălcând prevederile art. 351 alin. (2) din C.pr.pen., a dispus anularea în mod implicit și excluderea lui de la dosar.

c) Excluderea ca mijloace de probă a înscrisurilor mai sus menționate, cu ocazia ședinței din data de 11.07.2018, s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. art. 351 alin. (2) din C.pr.pen. și pentru faptul că excluderea probelor nu a fost motivată printr-o încheiere, așa cum cere textul de lege. Instanța de apel își motivează aceste demersuri de excludere a probelor doar în considerentele Deciziei nr. 35/12 iulie 2018, așadar nu într-o încheiere motivată, așa cum prevede art. 351 alin. (2) din C.pr.pen. *Incheierea este fost act, în D.*

d) Pe timpul judecării apelului, la niciunul dintre termenele de judecată și nici cu ocazia dezbaterilor din data de 11.07.2018, instanța de apel nu a pus în discuția părților și a procurorului, motivele de apel invocate de Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj cu care a fost investită. Cu excepția procurorului de ședință care în cadrul dezbaterilor finale a pus concluzii privind admiterea apelului parchetului militar, în conformitate cu motivele de apel depuse la dosar, nu apare nicio altă referire la aceste motive de apel pe întreaga durată a judecării apelului. În motivarea deciziei sale, instanța de apel s-a mărginit la constatarea că numai apelul inculpatului este întemeiat,

fără nicio motivare a motivelor de respingere a apelului parchetului militar. - fals

e) Prin modul cum au condus ședința de judecată din data de 11.07.2018, cei doi judecători militari care au făcut parte din completul de apel și-au preconstituit, **în mod nelegal**, premise de ordin probator pentru achitarea inculpatului la termenul următor, din 12.07.2018. Demersurile instanței de apel de la termenul din 11.07.2018 coroborate cu argumentele din cuprinsul motivației deciziei de apel, îndreptățesc concluzia că ele, în sine, au reprezentat o acțiune premeditată și în mod implicit, o **antepronunțare**. Dacă anularea nejustificată a proceselor-verbale de interceptare a convorbirilor telefonice și SMS a presupus excluderea unei părți importante din probatoriu, prin excluderea, fără absolut niciun temei legal, a fișei postului inculpatului, a fost înlăturat singurul mijloc de probă care indica actele ce intrau în îndatoririle de serviciu ale inculpatului (parte integrantă din textul de incriminare și din conținutul constitutiv al infracțiunii prev. de art. 289 din C.pen.) această probă fiind indispensabilă în susținerea acuzării.

f) În privința achitării inculpatului, instanța de apel și-a motivat decizia, în proporție copleșitoare, pe aspecte privind **vicii de probațiune** din faza de urmărire penală care, într-o paradigmă firească și legală a procesului penal, ar fi trebuit să fie lămurite încă din faza camerei preliminare (și se impune precizarea că judecând contestația inculpatului, judecătorul de drepturi și libertăți de la aceeași Curte Militară de Apel nu a avut nicio obiecțiune cu privire la legalitatea mijloacelor de probă administrate de procurorul militar în faza de urmărire penală). Cu toate acestea, instanța de apel își motivează excluderea probelor abia în **considerentele deciziei**, fără să fi pus în discuție și să fi avut, în prealabil, **opinia procurorului și a inculpatului**. Cel mai important aspect, însă, cu privire la aceste argumente ale instanței de apel este că ele întrevăd **prejudecăți și idei preconcepționale ale membrilor completului de judecată** absolut nepermise de lege și de standardul unei judecăți imparțiale. **Opiniile** celor doi judecători cu privire la nelegalitatea măsurilor de supraveghere tehnică, la „neconstituționalitatea vădită” a Protocolului dintre S.R.I. și Ministerul Public cu nr. 00750/4.02.2009 (deși nu există o hotărâre a C.C.R. în acest sens), la **existența în cauză a unor „echipe mixte cu lucrători operativi S.R.I.”** (în privința cărora instanța de apel nu se sprijină pe absolut nicio dovadă) și la interpretarea dispozițiilor art. 352 alin. (12) din C.pr.pen. privind excluderea ca probe a documentelor clasificate,

e.t.c., nu sunt fundamentate pe premise reale, dovedite în cursul judecării, pe decizii ale Curții Constituționale sau pe jurisprudența C.E.D.O., ci sunt aprecieri extrem de personale și care devoalează o anumită direcționare a judecării în scopul favorizării inculpatului și implicit a defavorizării parchetului.

Din expunerea motivelor de mai sus, și care urmează a fi dezvoltare în secțiunea următoare, se desprinde concluzia că cei doi judecători care au făcut parte din completul de apel în dosarul penal cu nr. 1/81/2018 al Curții Militare de Apel, animați fiind de prejudecăți și idei preconcepute cu privire la anumite aspecte probatorii ce țin de administrarea măsurilor de supraveghere tehnică și de atribuțiile instanței privind declasificarea unor mijloace de probă, au încălcat dispozițiile legale privind excluderea de probe pentru a goli de conținut probatoriul administrat de parchetul militar, premeditând, astfel, o achitare a inculpatului. În acest fel, cei doi judecători militari au făcut dovada unei lipse de imparțialitate și implicit a unei incompatibilități în sensul arătat de dispozițiile art. 64 alin. (1), lit. f) din C.pr.pen. pentru judecarea unor astfel de cauze (care implică măsuri de supraveghere tehnică și probe având regim de documente clasificate).

III. Dezvoltarea motivului de contestație în anulare

a) Aspecte teoretice privind aprecierea lipsei de imparțialitate a judecătorului

Potrivit dispozițiilor art. 64 lit. f) din Codul de procedură penală, judecătorul este incompatibil dacă există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea sa ar fi fost afectată.

Potrivit dispozițiilor art. 6, paragraful (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la un proces echitabil iar una dintre garanțiile care trebuie să îi fie conferite în acest sens este reprezentată de accesul la un tribunal imparțial.

Din conținutul doctrinei de specialitate¹, a jurisprudenței C.E.D.O.² și din hotărârile C.C.R.³ cu privire la incompatibilitatea unuia dintre subiecții

¹ A se vedea, Goyet, C. „Remarques sur l'impartialité du tribunal” (2001) Recueil Dalloz Sirey 4, p. 328-331.; Regis de Gouttes, „L' impartialité du juge. Connaitre, traiter et juger: quelle compatibilité”, RSC nr. 1/2003

² A se vedea, deciziile C.E.D.O. în cauzele: Hauschildt c. Danemarca ; Sainte- Marie c. Franta, Fey c. Austria, Padovani c. Italia, Nortier c. Tarile de Jos, Saraiva de Carvalho c. Portugalia, Bulut c. Austria ; Morel c. Franta, Didier c. Franta

procesuali oficiali (în speșă, a judecătorului) determinată de lipsa de imparțialitate, se reține faptul că ea reprezintă o situație în care starea de subiectivism ce-l caracterizează pe subiectul în discuție, relativ la o cauză concretă, constituie un impediment la soluționarea cauzei respective.

În aprecierea existenței unui subiectivism al judecătorului de natură să afecteze soluționarea în mod imparțial a cauzei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, preluată subsecvent de Curtea Constituțională din România, instituie două criterii de apreciere a imparțialității:

- unul în sens obiectiv, respectiv acea formă de imparțialitate ce se apreciază în raport de competența funcțională a judecătorului, independent de atitudinea, convingerile și conduita lui personală și presupune raportarea la acele dispoziții legale concrete care îl exclud de la judecată pe judecătorul care nu poate oferi garanțiile suficiente în persoana lui, de maniera în care să elimine orice bănuială legitimă. În acest sens, legiuitorul a instituit reguli procedurale care înlătură prezumția absolută a lipsei de imparțialității, în cazuri cum ar fi cele de exercitare a unor funcții judiciare diferite în aceeași cauză: incompatibilitatea judecătorului care a fost anterior procuror în aceeași cauză (cumul între funcția de urmărire penală și funcția de judecată); judecătorul care a dispus arestarea preventivă în faza de urmărire penală nu poate judeca ulterior fondul cauzei (cumul între funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților și funcția de judecată); judecătorul care a judecat în primă instanță nu poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale de atac (exercitarea succesivă a aceleiași funcții judiciare în aceeași cauză), e.t.c.

- unul în sens subiectiv, respectiv acea formă de imparțialitate ce se apreciază în raport de comportamentul personal al judecătorului în anumite circumstanțe, comportament care este de natură să favorizeze sau să defavorizeze o anumită parte din proces. Prin urmare, acest criteriu se referă la o prezumție relativă a imparțialității și ea trebuie dovedită. Cazuri de lipsă de imparțialitate din această perspectivă a conduitei personale ar putea fi atunci când judecătorul, prin exprimarea unor remarci, ar lăsa de înțeles că este convins de vinovăția/nevinovăția inculpatului sau atunci când ar exista dovada unui interes personal al judecătorului în cauză.

Din această perspectivă, a criteriului subiectiv, aparențele pe care le creează judecătorul, atât în exercițiul atribuțiilor funcționale cât și în afara lor, sunt foarte importante pentru încrederea pe care trebuie să o inspire părților din proces și publicului. Pe de altă parte, aprecierea că este afectată imparțialitatea

³ A se vedea, Decizia C.C.R. nr. 500/2016, publicată în Monitorul Oficial cu numărul 743 din 23 septembrie 2016 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală.

unui judecător într-o situație concretă, impune o determinare foarte clară a împrejurării că anumite convingeri personale ale judecătorului sunt, realmente, de natură a influența soluționarea cauzei.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea unei instanțe este suficientă în sine pentru a conduce la concluzia încălcării art. 6 paragraful (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (cauza Kiprianou împotriva Ciprului). Mai mult decât atât, în cauzele Atanasiu împotriva României și Hirschhorn împotriva României C.E.D.O. a menționat că este esențial ca îndoielile privitoare la imparțialitatea instanței să poată fi justificate în mod rezonabil.

În sensul celor arătate mai sus, cu privire la criteriul subiectiv de apreciere a imparțialității judecătorului, prin argumentele pe care le expunem în cele ce urmează intenționăm să facem dovada că există o îndoială justificată privind imparțialitatea celor doi judecători militari care au făcut parte din completul de judecată în dosarul cu nr. 1/81/2018.

b) Aspecte de natură probatorie în privința lipsei de imparțialitate a judecătorilor militari, colonel magistrat Udrea Constantin – președinte de complet și colonel magistrat Stancu Radu – membru al completului, în judecarea dosarului penal cu nr. 1/81/2018 al Curții Militare de Apel București

Motivarea contestației în anulare din prezenta cauză, cu referire la incompatibilitatea susnumiților judecători militari are în vedere criteriul subiectiv de apreciere a lipsei de imparțialitate, respectiv existența unui comportament al celor doi judecători militari pe timpul jucării cauzei în apel din care rezultă o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea lor ar fi fost afectată. Din analiza măsurilor luate pe timpul judecării și din cuprinsul motivării Deciziei nr. 35/12.07.2018, rezultă câteva aspecte care, coroborate, duc la concluzia de mai sus. Lipsa de imparțialitate și implicit incompatibilitatea celor doi judecători militari reiese din următoarele aspecte: i) din conținutul încheierii din 11 iulie 2018 și din motivarea deciziei se constată anumite prejudecăți și idei preconcepute cu privire la măsurile de supraveghere tehnice ii) pe fondul acestor prejudecăți, cei doi judecători au încălcat, în mod deliberat, mai multe norme procesual penale, cu scopul de a exclude probe esențiale din dosar și a „pregăti” o soluție de achitare iii) întrucât nu era suficientă doar excluderea acestora pentru a justifica o achitare, au desconsiderat, pur și simplu, toate mijloacele de probă rămase în dosar care, ar fi fost ele însele, suficiente pentru dovedirea vinovăției inculpatului iv) pronunțarea unei soluții de

achitare, în condițiile în care, nici măcar avocatul inculpatului nu a solicitat-o. În continuare, ne vom referi la fiecare dintre ele.

i) La termenul din data de 11.07.2018, pe fondul solicitării avocatului apărării de a-i fi puși la dispoziție suportii optici ai SMS-urilor interceptate pe telefonul inculpatului, pe care susține că nu i-a găsit în dosar, instanța își preconstituie, în mod artificial, un temei pentru a face aprecieri cu privire la Protocolului secret dintre S.R.I. și Ministerul Public cu nr. 00750/4.02.2009 în sensul că prevederile acestuia sunt „vădit neconstituționale”, fără a preciza care din deciziile CCR stabilește acest aspect ci doar în considerentul personal că, cităm... „Legea fundamentală prevede că procesul penal se desfășoară numai potrivit legii și nu a protocoalelor secrete, că justiția penală este publică, ea se înfăptuiește de instanță”. Mai mult decât atât, instanța de apel a dispus excluderea ca probe a interceptărilor telefonice și a SMS-urilor inculpatului, fără a da o justificare legală demersului, ci doar cu precizarea că, „parchetul militar nu a furnizat suficiente relații în legătură cu modalitatea în care au fost realizate aceste interceptări,..., că nu a comunicat instanței în ce măsură a fost sau nu utilizat protocolul secret”.

În legătură cu aceste aspecte, se impune precizarea că instanța de apel, prin adresa din data de 03.05.2018 a solicitat Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj să precizeze dacă a fost sau nu utilizat acest protocol secret în prezenta cauză iar prin adresa nr. 534/II/11.05.2018, instanței de apel i s-a comunicat faptul că nu a fost utilizat acest protocol secret **în realizarea interceptărilor** și în cauză nu au efectuat acte de urmărire penală alte persoane sau entități instituționale decât procurorul și organele de cercetare penală delegate de acesta. În aceeași adresă se mai precizează că instanța de fond, Tribunalul Militar Cluj, a pus în discuție aceleași aspecte și ele au fost lămurite pe timpul judecății la această instanță.

În motivarea deciziei, așadar nu în cadrul încheierii prin care a exclus probele, instanța de apel a invocat faptul că la dosarul cauzei există un referat din data de 18.02.2015 al Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj în care se solicită Tribunalului Militar Cluj încuviințarea unor măsuri de supraveghere tehnică iar în cuprinsul acestui referat se precizează că : „....interceptările, înregistrările și redarea lor se vor realiza de S.R.I. și Serviciul de Operațiuni Speciale Oradea”. Prin urmare, instanța de apel, a concluzionat că adresa Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj nr. 534/II/11.05.2018 nu poate fi primită, fiind inexactă. Pornind de la această constatare, fără nicio altă diligență pentru a lămuri situația și fără să fi solicitat prin adresa din 03.05.2018, o explicație punctuală și concretă cu privire la acest referat, instanța de apel a concluzionat că: în cauză a fost utilizat acest protocol secret dintre Ministerul Public și S.R.I.; protocolul prevede constituirea de

echipe mixte formate din procurori și lucrători operativi S.R.I.; această prevedere, conferă lucrătorilor S.R.I. calitatea de subiecți procesuali oficiali (organe judiciare) deși aceștia nu au această calitate; probele au fost obținute de către organe fără atribuțiuni judiciare, cu identitate secretă; în acest mod, a fost nesocotit principiul loialității probelor; urmarea firească, în această situație este nulitatea absolută a acestora.

Relativ la elementul-premisă al motivării de mai sus a instanței de apel, respectiv acel referat în care era menționat S.R.I. și la modul cum au fost realizate, efectiv, interceptările telefonice și SMS din prezenta cauză, se impun următoarele precizări:

- atât la momentul întocmirii acestui referat, din data de 18.02.2015 (la fel ca și în momentul redactării celorlalte două referate similare din 19.02.2015 și 25.02.2015), adică înainte de apariția Deciziei C.C.R. cu nr. 51/16.02.2016 cât și după ce aceasta și-a produs efectele și până în prezent, *măsura de supraveghere tehnică a interceptării convorbirilor telefonice și S.M.S. s-a realizat și se realizează, în continuare, de către orice unitate de parchet, prin intermediul infrastructurii de interceptare deținută de S.R.I.;*
- până la intrarea în vigoare a Ordonanței de Urgență nr. 6/11.03.2016, publicată în Monitorul Oficial nr. 190 din 14 martie 2016, baza legală de acces a unităților de parchet la această infrastructură tehnică de interceptare deținută de S.R.I., a fost art. 142 alin. (1) din C.pr.pen. și Protocolul de Colaborare dintre Ministerul Public și S.R.I. cu nr. 00750/04.02.2009, care la art. 14 alin. (2) precizează că S.R.I., în vederea punerii în aplicare a interceptărilor și înregistrărilor audio-video (cu indicarea articolelor corespunzătoare din vechiul Cod de procedură penală) „*acordă sprijin tehnic, ...care implică utilizarea mijloacelor tehnice specifice*”; după intrarea în vigoare a Ordonanței de Urgență nr. 6/2016, baza legală a accesului organelor de urmărire penală la infrastructura tehnică de interceptare a S.R.I. o constituie dispozițiile art. IV din cuprinsul acestei ordonanțe care modifică art. 8 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea S.R.I., prin adăugarea a două alineate (2) și (3), astfel: „*Pentru relația cu furnizorii de comunicații electronice destinate publicului, Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații este desemnat cu rolul de a obține, prelucra și stoca informații în domeniul securității naționale. La cererea organelor de urmărire penală, Centrul asigură accesul nemijlocit și independent al acestora la sistemele tehnice în scopul executării supravegherii tehnice..*”

- la momentul redactării referatelor mai sus menționate prin care procurorul militar a solicitat Tribunalului Militar Cluj încuviințarea măsurilor de supraveghere tehnică, adică până la modificarea prin O.U.G. nr. 6/2016 a art. 142 alin. (1) din C.pr.pen. ca urmare a Deciziei nr. 51/2016 a C.C.R., *Serviciul Român de Informații avea abilitatea legală să pună în executare aceste măsuri de supraveghere tehnică, în calitate de „organ specializat al statului”;*
- referatul de solicitare a acestor măsuri de supraveghere tehnică, nu reprezintă, însă, un act de dispoziție al procurorului în legătură cu punerea în executare a mandatului emis de judecătorul de drepturi și libertăți, prin urmare, el nu poate fi interpretat ca atare. Subsecvent emiterii mandatului de către judecătorul de drepturi și libertăți, în baza art. 142 alin. (1) din C.pr.pen. (aspect neafectat de modificarea lui prin O.U.G. nr. 51/2016) procurorul, prin actul său de dispoziție, indică organul/instituția care va pune în aplicare mandatul de supraveghere tehnică;
- în prezenta cauză, procurorul militar, în aplicarea mandatelor emise de judecătorul de drepturi și libertăți, putea să desemneze pe oricare dintre cele două instituții, S.R.I. sau S.O.S., dar așa cum rezultă din adresele cu nr. S16/18.02.2015, S17/19.02.2015 și S26/26.02.2015, cu regim de clasificare „Secret de Serviciu” (existente la dosarul cauzei în anexa de documente clasificate, așadar la dispoziția celor doi judecători militari), ***procurorul militar a dispus ca punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică să fie efectuată numai de către S.O.S. Oradea.*** În aceste adrese nu există niciun fel de referire la implicarea S.R.I.;
- în ce privește natura clasificată a adreselor de mai sus, se impune precizarea că ea a fost necesară pentru protejarea datelor personale din conținutul lor, respectiv numele și numerele de telefon ale procurorului militar și ale organului de cercetare penală delegat în cauză;
- deși acest aspect nu a fost menționat în motivarea instanței de apel, se impune precizarea că în cuprinsul mai sus menționatei adrese de punere în executare a mandatelor către S.O.S. Oradea, există o mențiune privind Protocolul de Colaborare dintre Ministerul Public și S.R.I. cu nr. 00750/04.02.2009 dar acesta a fost menționat, așa cum am specificat anterior, ca bază legală pentru accesul S.O.S. Oradea, organ de urmărire penală delegat în cauză, la infrastructura de interceptare a S.R.I. Aceste aspecte sunt confirmate de Adresa nr. 829.445/10.08.2018 emisă de Direcția de Operațiuni Speciale din cadrul I.G.P.R. și de Adresa nr. 982631 a U.M. 0561 Oradea (S.R.I. - Direcția Județeană de Informații Bihor), din conținutul cărora rezultă că ***întreaga activitate de***

„interceptare” dispusă în această cauză care presupune procesarea traficului, ascultarea sesiunilor interceptate, redarea notelor de interes operativ și punerea lor la dispoziția procurorului militar, au fost efectuate în mod nemijlocit și exclusiv de către S.O.S. Oradea. Rolul S.R.I. în acest dosar a fost numai acela de a pune la dispoziție infrastructura tehnică prin activarea funcției de export total, în vederea transmiterii sesiunilor audio interceptate către S.O.S. Oradea. Nu există niciun fel de corespondență secretă sau nesecretă între Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj și S.R.I. în această cauză;

- în lumina celor mai sus expuse, faptul că în cuprinsul adresei cu nr. 534/II/11.05.2018 prin care i s-a răspuns instanței de apel în sensul că pentru „realizarea interceptărilor” în prezenta cauză, protocolul secret mai sus menționat nu a fost utilizat, corespunde adevărului. În sensul activităților procedurale care au fost întreprinse în cauză pentru „realizarea interceptărilor”, enumerate în paragraful anterior, acest protocol secret nu a avut niciun fel de incidență în prezenta cauză. El a fost invocat în adresele către S.O.S. Oradea ca bază legală pentru accesul acestui serviciu la infrastructura de interceptare a S.R.I. și nu pentru „realizarea interceptărilor”;
- pentru o și mai bună clarificare a situației, se impune precizarea că dacă prin dispozițiile date de procurorul militar ar fi fost indicat S.R.I. pentru punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere (aspect în deplină legalitate în luna februarie 2015), atunci, cu siguranță, punerea în aplicare a acestor mandate, respectiv realizarea interceptărilor s-ar fi efectuat atât în temeiul art. 142 alin. (1) din C.pr.pen. în conținutul avut la momentul respectiv cât și în baza Protocolului de Colaborare dintre Ministerul Public și S.R.I. cu nr. 00750/04.02.2009. Cum „sprijinul tehnic prin utilizarea mijloacelor tehnice specifice” (acordat de S.R.I. în baza acestui protocol) este o activitate distinctă de „realizarea interceptărilor” (efectuată de S.O.S. Oradea în baza dispoziției procurorului militar), o precizare către instanța de apel în sensul că ar fi fost utilizat acest protocol pentru realizarea interceptărilor, nu ar fi corespuns adevărului.

Acest aspect al procesului probator referitor la cine anume a efectuat interceptările convorbirilor telefonice și S.M.S. în prezenta cauză ar fi trebuit să fie lămurit de instanța de apel, înainte de a lua decizia de a le înlătura ca mijloace de probă. În definitiv, însuși avocatul apărării, a cerut instanței de apel să solicite S.R.I. și D.O.S să precizeze care este implicarea lor în această cauză dar instanța de apel nu a dat curs acestei solicitări. În schimb, a aplicat un

raționament juridic defect, cunoscut în literatura de specialitate din sistemele judiciare common law sub numele de „*guilty by association*”⁴ (*vinovăția prin asociere*) și care în cazul de față se materializează în felul următor: procurorul militar a menționat S.R.I. într-un referat; S.R.I. înseamnă Protocolul secret; Protocolul secret prevede echipe mixte formate din procurori și lucrători operativi S.R.I.; lucrătorii S.R.I. nu sunt organe judiciare, așadar probele administrate de ei sunt nule; în concluzie, probele administrate de procurorul militar sunt nule. În esența lui, acest raționament este defect și dezavuat de literatura și practica judiciară tocmai pentru că nu stabilește o legătură cauzală între verigile înlănțuite ale raționamentului juridic. Dimpotrivă, speculează simple asocieri dintre aceste verigi pentru a construi argumente în susținerea unor concluzii dinainte stabilite. Spre o mai bună edificare, învederăm că acest raționament a fost utilizat de celebrul senator republican Joseph Raymond McCarthy⁵, în anii 50, în Statele Unite, în cadrul anchetelor sale de demascare a susținătorilor partidului comunist.

Prin urmare, invocarea acestui raționament, ne îndreptățește să concluzionăm că cei doi judecători au urmărit, pur și simplu, să-și constituie un pretext pentru a-și exprima opiniile personale cu privire la un subiect la modă în dezbaterea mass media, „protocolul secret dintre Ministerul Public și S.R.I.”. A fost desconsiderată precizarea parchetului militar și ignorată solicitarea avocatului inculpatului de lămurire a situației, tocmai pentru a nu fi pusă în pericol existența acestui pretext (precizările S.R.I. și D.O.S. ar fi dovedit că nu există un temei pentru o astfel de discuție în prezenta cauză).

Mult mai edificator pentru dovedirea motivului de incompatibilitate pe care îl invocăm este maniera în care cei doi judecători militari își exprimă opinia despre susnumitul protocol secret. În conținutul încheierii din 11.07.2018 (pagina 3, paragraful al 2-lea) instanța de apel stabilește că „dispozițiile acestui protocol sunt vădit neconstituționale” fără să indice vreo decizie a C.C.R. în acest sens ci numai în baza propriilor aprecieri. În conținutul motivării, dezvoltă un arsenal de argumente în scopul dovedirii acestei presupuse neconstituționalități și a incidenței sale în cauză: „plecând de la premisa că

⁴ T. Edward Damer, „Attacking Faulty Reasoning: A Practical Guide to Fallacy-Free Arguments”, third edition., Ed. Wadsworth Pub. Co., Sumas, 1995, p. 54-56., citat în limba română în L.A. Lascu, „Modalități de participare la crimele date în competența instanțelor penale internaționale”, Editura Hamangiu, București, 2013, n.s. [1], p.157;

⁵ Idem, În literatura de specialitate americană, este celebră, în acest sens, campania de deconspirare a cetățenilor americani susținători ai Partidului Comunist și ai Uniunii Sovietice, condusă de faimosul senator republican Joseph Raymond McCarthy, în anii 50 ai secolului trecut. Susținătorii mișcării comuniste americane din acea perioadă și-au declarat simpatia față de *Mișcarea pentru drepturi civile*, care, printre altele, milita pentru abolirea măsurilor de discriminare rasială din societatea americană. După această declarație, uzând de raționamentul *guilty by association*, senatorul McCarthy i-a prezumat pe toți susținătorii *Mișcării pentru drepturi civile* ca fiind deopotrivă și simpatizanți ai Partidului Comunist, indiferent dacă aceștia nutreau sau nu aceste sentimente.

protocolul obligă părțile la cooperare, instanța de control judiciar constată că la data folosirii mijloacelor de supraveghere și cercetare, protocolul (strict secret!) a fost aplicat și în prezenta speță, așa cum dispune art. 60... ” (pagina 4, paragraful 1); „protocolul adaugă la lege (C.pen., C.pr.pen.)” (pagina 4, paragraful al 3-lea); „...orice normă trebuie să fie edictată în acord cu principiile constituționale, principii care exclud categoric ca Protocolul STRICT SECRET să fie incorporat într-un mod obscur în procedura penală...” (pagina 4, paragraful al 4-lea); „edificatoare este, sub aspectul care interesează cauză... constituirea de echipe operative mixte” (pagina 4, paragraful al 5-lea); „nerespectarea normelor de competență după materie și calitatea persoanei, produce o vătămare care constă în dereglarea mecanismului prin care este administrată justiția” (pagina 4, paragraful al 9-lea); „Consecința firească dedusă din competențele conferite lucrătorilor S.R.I. prin art. art.3 lit.g) din Protocol – este cea a nulității absolute a probelor obținute (informațiile obținute din exploatarea mijloacelor de supraveghere și cercetare)...” (pagina 5, paragraful al 3-lea).

Din cele mai sus expuse rezultă că cei doi judecători ai instanței de apel și-au expus opiniile într-o motivare complexă, pronunțându-se pe aspecte de neconstituționalitate ale unor acte deși nu au această competență și plecând de la un pretext completamente fals deoarece **niciun lucrător operativ S.R.I. nu a efectuat interceptări, nu a furnizat informații și nu administrat probe în prezenta cauză.** Aceste precizări au fost făcute cât se poate de clar și în condițiile deplinei responsabilități asupra conținutului, în cuprinsul Adresei nr. 534/II/11.05.2018 a Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj. Cu toate acestea, instanța de apel a înlăturat-o, fără un motiv real și fundamentat pe probe și fără a depune alte diligențe de lămurire a situației, dacă a avut îndoieli în privința conținutului ei.

Toate aceste aspecte mai sus amintite denotă, în mod clar, existența anumitor prejudecăți ale celor doi judecători în legătură cu măsurile de supraveghere tehnică efectuate în cauză și care au avut o influență determinantă asupra celorlalte demersuri efectuate în administrarea actului de justiție și, în final, în soluția adoptată în cauză.

ii) Din punct de vedere strict procedural, instanța de apel a desconsiderat prevederile Codului de procedură penală în următoarele situații:

- a dispus excluderea de probe (procesele-verbale de interceptare a convorbirilor telefonice și SMS și fișa postului inculpatului) la ultimul termen de judecată din 11.07.2018, ignorând dispozițiile art. 351 alin. (2) din C.pr.pen. care prevăd faptul că instanța ar fi trebuit să pună în discuția părților și a procurorului excepția ridicată de aceștia sau de

către instanță din oficiu și să se pronunțe asupra excepției prin încheiere motivată. Instanța nu a precizat în ședință publică faptul că procurorul, inculpatul sau instanța de apel, din oficiu, a ridicat vreo excepție cu privire la nelegalitatea unor probe iar motivarea pentru excluderea susnumitelor probe a făcut-o în cuprinsul motivării, așadar nu într-o încheiere;

- În conținutul motivării (pagina 3 paragraful al4-lea, ultima frază) instanța de apel menționează că avocatul inculpatului ar fi, *arătat că probele obținute prin mijloacele tehnice speciale sunt afectate de protocolul strict secret dintre Serviciul Român de Informații și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vigoare și aplicabil la data faptelor, solicitând înlăturarea acestor probe ca fiind obținute în afara cadrului procesual penal, conf. reglem. art. 102 C.pr.pen.*” Deducem din aceste mențiuni că în opinia instanței de apel, această solicitare a avocatului inculpatului ar fi constituit, în mod implicit, o ridicare a excepției privind nelegalitatea acestor probe, deși nici în încheierea din 11.07.2018 și nici în motivarea deciziei nu apare o solicitare a acestuia, *expressis verbis*, „*de ridicare a excepției*”. Asistăm, însă, la o „*manipulare*” inadmisibilă a instanței de apel în modul cum își interpretează propriile consemnări ale conținutului dezbaterilor pentru că, în formularea aceluiași complet de judecată, cu referire la solicitările avocatului inculpatului din data de 11.07.2018, ultima ședință publică de judecată în cauză (pagina 3, paragraful 1), se consemnează: *avocatul inculpatului....., a precizat că nu pune sub semnul întrebării nelegalitatea în sensul posibilității de a fi fost verificată în camera preliminară, ci ca urmare a mediatizării existenței unor protocoale despre care nu a cunoscut la data respectivă, consideră că are o altă perspectivă asupra unor probe și ca urmare are dreptul să solicite parchetului civil de a comunica modul în care s-au obținut acele probe din care procurorul militar a valorificat ceea ce a apreciat util pentru această cauză*” Din conținutul acestui pasaj, singurul în care apare vreo referire a avocatului inculpatului despre *protocoale*, pe timpul acestor dezbateri, se reține, cât se poate de clar că acesta nu solicită înlăturarea vreunei probe în baza art. 102 din C.pr.pen. ci cu totul altceva, respectiv accesul la anumiți suportți optici ai Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor. Asistăm, așadar, la o „*imaginară*” ridicare a excepției privind nelegalitatea unor probe, pentru că nici instanța de apel nu a precizat că ar fi ridicat-o din oficiu, nici avocatul inculpatului nu a invocat-o, așa cum se observă din textul de mai sus. Prin urmare, toată argumentația instanței de apel privind excluderea acestor probe s-a făcut

pe o falsă premisă procedurală, în lipsa unei excepții ridicate în fața instanței sau de către instanță și pe o nerespectare vădită a procedurii prev. de art. 351 alin. (2) din C.pr.pen.

- În motivarea sa de excludere a probelor din cuprinsul deciziei (pagina 5 paragraful al 4-lea), instanța de apel invocă dispozițiile **art. 281 alin. (1), lit. a) din C.pr.pen.**, (privind nulitatea absolută privind compunerea completului de judecată !!!), și în lumina Deciziei C.C.R. nr. 302/04.05.2017, care stabilește ca fiind o nulitate absolută încălcarea dispozițiilor privind competența după materie și calitatea persoanei a organului de urmărire penală (*în realitate, decizia C.C.R. se referă la neconstituționalitatea art. 281 alin. (1) lit. b) din C.pr.pen.*). Justifică instanța de apel că a aplicat aceste dispoziții, relativ la faptul că în cauză „s-a nesocotit principiul loialității probelor ...prin activitatea comună a echipelor mixte (procurori și lucrători ai S.R.I.), ...urmând o procedură secretă...”. Instanța de apel nu face o trimitere concretă la care dintre probe se referă și pe ce suport factic își bazează motivarea, în condițiile în care, procesele-verbale de redare a convorbirilor interceptate și S.M.S. au fost semnate de ofițerul de poliție delegat în cauză și confirmate de procurorul militar. Așadar, motivarea instanței de apel se bazează pe stări de fapt ireale, nedovedite, neexistând nici echipe mixte nici lucrători operativi S.R.I. implicați în interceptările din prezenta cauză și în prelucrarea informațiilor rezultate din interceptări;

- În cuprinsul motivării deciziei, *cu referire la excluderea ca probă a fișei postului inculpatului*, instanța de apel apreciază că refuzul I.J.J. Bihor de declasificare, la solicitarea instanței de fond, a fișei postului inculpatului Groza Marin Cantemir, cu motivarea „că s-ar prejudicia grav ordinea publică, siguranța națională și apărarea țării” face aplicabile dispozițiile art. 352 alin. (12) din C.pr.pen., respectiv **conduce la achitarea inculpatului**. Instanța de apel apreciază că nepermiterea accesului avocatului la aceste informații conținute în fișa postului, care sunt „...esențiale pentru soluționarea cauzei și determinante pentru stabilirea faptei și a împrejurărilor acesteia...”, fac aplicabile aceste dispoziții și prin urmare, a decis excluderea acestui înscris ca mijloc de probă. Instanța de apel mai precizează că deși Decizia C.C.R. nr. 21/18.01.2018 a statuat că decizia de acces a apărătorului inculpatului la documentele clasificate îi aparține instanței de judecată, acest aspect nu schimbă situația pentru că „...C.S.M. nu a emis o hotărâre care să prevadă procedura de urmat pentru ca avocatului să i se permită accesul la informațiile clasificate.”

Această excludere a probei, pe lângă faptul că este dispusă în condițiile nerespectării dispozițiilor prev. de art. 351 alin. (2) din C.pr.pen. privind excepțiile ridicate pe timpul judecării (avocatul inculpatului nu a ridicat această excepție, instanța nu a precizat explicit că ridică vreo excepție și ea nu a fost pusă în discuția procurorului și părților), este profund viciată pe fondul motivelor invocate de instanța de apel, deoarece: în cuprinsul rechizitoriului, au fost menționate explicit atribuțiile din fișa postului inculpatului, pe care acestea l-au încălcat, în condițiile primirii de bani și alte foloase de la comercianții din piață; la dosarul cauzei, în anexa de documente clasificate, există o copie a acestei fișe a postului inculpatului; prin prisma faptului că în cauză se pune în discuție propria fișă a postului, inculpatul îi cunoaște conținutul (aspect menționat și de către instanța de apel în conținutul deciziei); procurorul și judecătorul, indiferent că este de la instanța de fond sau de apel, prin prisma atribuțiilor de serviciu, are acces la anexa de documente clasificate a cauzei; prin urmare, faptul că avocatul inculpatului nu are acces la acest document, în condițiile în care documentul este cunoscut de clientul lui, reprezintă o situație ce excede, în mod evident, de la situația prevăzută de art. 352 din C.pr.pen.; în chiar cuprinsul Directivei nr. 2012/13/UE pe care instanța de apel o invocă ca temei al deciziei sale, se precizează că „...*persoanele suspectate sau învinuite ori avocații acestora au acces la toate mijloacele de probă pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor și pentru pregătirea apărării*”, prin urmare, nu precizează că este obligatoriu să fie permis accesul ambelor categorii de participanți la procesul penal, din text înțelegându-se că este suficient ca cel puțin o categorie dintre cele două menționate, să aibă acces la toate probele, situație într-un total corespunzătoare cu cea din prezentul dosar; în fine, în condițiile în care pe timpul procesului nu a fost contestat conținutul atribuțiilor de serviciu ale inculpatului invocate în rechizitoriu, nici avocatul inculpatului și nici instanța de apel nu prezintă nici cea mai mică referire la *criteriul relevanței în admiterea ca probă a celorlalte atribuțiuni de serviciu din cuprinsul fișei postului* (prev. de art. 100 alin. (4) lit. a) din C.pr.pen.); cei doi judecători ai completului de apel (care au avut acces neîngrădit la documentul în cauză), dincolo de importanța capitală pe care i-o atribuie cu titlu generic, aceluia document clasificat, în formularea „*esențiale pentru soluționarea cauzei și determinante pentru stabilirea faptei și a împrejurărilor acesteia*”, nu justifică câtuși de puțin aceste aprecieri, respectiv dacă există alte atribuțiuni de serviciu ale inculpatului care l-ar

exonera de răspundere penală pe inculpat pentru faptele deduse judecății; în cazul în care ar fi existat astfel de atribuțiuni, instanța de apel ar fi fost obligată să ia act de ele și să le invoce în analiza probelor, independent de faptul că avocatul inculpatului a avut sau nu acces la ele; în concluzie, **instanța de apel exclude un mijloc esențial de probă, din perspectiva acuzării, motivând demersul prin propria neputință de a se conforma Deciziei C.C.R. cu nr. 21/18.01.2018 și fără vreo culpă procesuală a parchetului militar.**

iii) Cu toate că excluderea probelor mai sus menționate s-a făcut în condiții de nelegalitate, așa cum am precizat mai sus, au rămas totuși, un număr semnificativ de probe la dosar din care rezultă, fără niciun dubiu, că inculpatul se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, astfel: declarații de martor în acest sens, menținute în toate fazele procesului penal; declarațiile de recunoaștere ale inculpatului însuși, pe timpul urmăririi penale, în prezența apărătorului ales; un proces-verbal de percheziție în cuprinsul căruia sunt menționate un număr de 32 de pachete de țigări marca Jing-Ling (nelegal comercializate în România) la domiciliul inculpatului, despre care a recunoscut că le are de la martora Cârlig Ildiko; un proces-verbal de redare a înregistrării ambientale, efectuate de lucrătorii de poliție delegați în cauză, în care martora Cârlig Ildiko îi reproșă inculpatului că nu a anunțat-o despre controlul din piață și din cauza aceasta a fost reținută și audiată la poliție iar inculpatul s-a scuzat că nu a știut despre acel control pentru că altfel i-ar fi spus; documente puse la dispoziție de I.J.J. Bihor din care rezultă că în perioadele când era protejată de inculpat, martora Cârlig Ildiko nu era sancționată de echipajele de jandarmi care au acționat în piață, în schimb, în celelalte perioade, a fost sancționată.

Întregul demers de analiză a probelor din dosar (rămase în urma excluderii celor menționate anterior) întreprins de instanța de apel s-a rezumat la o frază, inclusă într-un paragraf (pagina 7 paragraful al 3-lea), unde a menționat doar declarațiile de persoane și procesul-verbal de percheziție, ignorându-le cu desăvârșire pe celelalte și în cuprinsul căreia a concluzionat că aceste probe denotă că *faptele inculpatului se circumscriu unei răspunderi disciplinare*. Din aceste motive, apreciem că maniera în care a fost făcută analiza mijloacelor de probă din prezenta cauză, contravine în mod flagrant dispozițiilor art. 5 din C.pr.pen. care prevăd că „*Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului.*”

iv) Din conținutul concluziilor finale ale avocatului inculpatului, așa cum au fost ele menționate în cuprinsul încheierii din data de 11.07.2018 (pagina 4,

paragraful 1), rezultă fără niciun echivoc, că acesta nu a solicitat instanței de apel achitarea inculpatului ci „...desființarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul Militar Cluj”. Avocatul inculpatului a solicitat ca instanța de apel să pronunțe o astfel de soluție, în ciuda faptului că situația concretă nu se încadrează printre cele prevăzute de art. 421 din C.pr.pen. dar, a învederat instanței că, „...instanța poate face acest lucru atunci când au fost încălcate principiile procesuale fundamentale”.

Prin urmare, hotărârea de achitare, dispusă de instanța de apel, chiar în condițiile în care ea nu a fost solicitată de către apărătorul inculpatului și în condițiile în care nu și-a motivat deloc decizia de respingere a apelului parchetului militar, denotă o diligență personală a celor doi judecători militari, orientată de la bun început, spre o decizie de achitare, în ciuda dispozițiilor legale și a probatoriului administrat.

În finalul motivării și în lumina celor mai sus arătate, se impune concluzia că cei doi judecători ai completului de apel din prezenta cauză nu au avut drept scop o judecare în parametrii normali ai apelului, așa cum prevăd normele de procedură penală și să pronunțe o decizie bazată pe o analiză profundă și temeinică a mijloacelor de probă. Animați de o vădită aversiune față de Protocolul secret dintre Ministerul Public și S.R.I. pe care l-au prezentat, în baza unor simple presupuneri, ca pe o sursă de viciere a informațiilor și probelor din dosar, cei doi judecători au direcționat judecata apelului spre o soluție de achitare care lasă să se întrevadă un aspect absolut inacceptabil din perspectiva principiului legalității procesului penal. La adăpost de consecințele caracterului definitiv pe care normele procesual penale îl conferă unei decizii de apel, cei doi judecători militari și-au asumat discreționar consecința socială și juridică extrem de nocivă a achitării și implicite a reabilitării în colectivul unității, a unui inculpat dovedit cu prisosință ca fiind vinovat de comiterea faptelor deduse judecării, pentru a pronunța această decizie ca pe o soluție-pedeapsă: o pedeapsă la adresa procurorului militar pentru o presupusă colaborare cu lucrători S.R.I.; o pedeapsă la adresa I.J.J. Bihor pentru faptul de a fi refuzat, în temeiul legii, o cerere a instanței de fond de declasificare a unei probe; o pedeapsă la adresa C.S.M. pentru faptul de a nu fi prevăzut o procedură la dispoziția celor doi judecători militari, care să le permită declasificarea unei probe.

Ca o ultimă precizare, raportată la criteriul subiectiv de analiză a imparțialității din prezenta cauză, se impune mențiunea că în mod normal, o evaluare a comportamentului unui subiect oficial, ar fi reclamat o mențiune a acestuia, preponderent, cu nume și prenume și nu cu formularea „instanța de apel” sau „cei doi judecători din completul de apel”. În situația de față, însă, în care ambii judecători militari semnează atât încheierea din data de 11.07.2018

cât și decizia din 12.07.2018, este imposibil de făcut o delimitare a opiniilor unuia de a celuilalt. În definitiv, indiferent cui îi aparține formularea efectivă din cuprinsul mai sus menționatele documente, semnarea lor de către cei doi judecători militari apare ca o asumare implicită a conținutului de către ambii. Este și motivul pentru care, analiza lipsei de imparțialitate s-a făcut față de completul de apel, în ansamblul său.

IV. În probațiune:

- Dosarul de urmărire penală nr. 36/P/2015 al Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj; Dosarul nr. 38/752/2015 al Tribunalului Militar Cluj; Dosarul nr. 1/81/2018 al Curții Militare de Apel București;
- Adresa nr. 829.445/10.08.2018 emisă de Direcția de Operațiuni Speciale din cadrul I.G.P.R. (atașată contestației în anulare);
- Adresa nr. 982631 emisă de U.M. 0561 Oradea (S.R.I. - Direcția Județeană de Informații Bihor), (atașată contestației în anulare);

Pentru considerentele avute în vedere, în conformitate cu prevederile art. 432 din Codul de procedură penală, raportat la art. 426 lit. d) teza a II-a combinat cu art. 64 lit. f) din Codul de procedură penală,

SOLICITĂM:

1. Admiterea contestației în anulare formulate;
2. Desființarea Deciziei penale nr. 35 din data de 12 iulie 2018 pronunțată de Curtea Militară de Apel București, în dosarul nr. 1/81/2018;
3. Rejudecarea cauzei.

PRIM PROCUROR MILITAR ADJUNCT

Colonel magistrat,

Liviu-Alexandru LASCU

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL MILITAR DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL MILITAR CLUJ

Localitatea: CLUJ-NAPOCA, str. DOROBANȚILOR, nr. 8, jud. CLUJ, cod poștal: 00117;

tel: 0264595481; e-mail: pm_cluj@mpublic.ro; fax: 0264430322;

operator date cu caracter personal nr. 2925

Nr... 317/III/2/2018

7 august 2018

Către,

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII

- DIRECȚIA JUDEȚEANĂ BIHOR -

Urmare a aspectelor semnalate în cuprinsul motivării Deciziei penale cu nr. 35/2018, emisă de Curtea Militară de Apel București în data de 12 iulie 2018, în Dosarul penal cu nr. 1/81/2018, vă solicităm să ne precizați dacă în soluționarea Dosarului penal cu nr. 36/P/2015 al Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, au fost implicați lucrători operativi din cadrul serviciul dvs. pentru punerea în aplicare a vreunor măsuri de supraveghere tehnică, respectiv, în ce modalitate a fost implicată instituția dvs. la soluționarea acestui dosar.

Vă solicităm, de asemenea, ca precizările cu privire la aspectele mai sus menționate să fie cuprinse într-un document care prin natura lui de clasificare să permită accesul oricăror părți sau subiecți procesuali principali din dosar și să fie trimise la sediul unității noastre din mun. Oradea, str. M. Eminescu nr. 5, jud. Bihor, în timpul cel mai scurt, pentru a fi exploatate în termenul legal al contestației în anulare.

P. PRIM PROSECUTOR MILITAR
Colonel magistrat
SISERMAN TOREEL

L.L. / 2ex.

CONFORM CU ORIGINALUL

U.M. 0561 ORADEA
Nr. 982631 din 10.08.2018

Neclasificat
Exemplar nr. 1

Către

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL MILITAR DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL MILITAR CLUJ

Urmare solicitării dumneavoastră nr. 317/III/2/2018 din 07.08.2018 vă comunicăm faptul că nu au fost implicate cadre ale Serviciului Român de Informații (SRI) în punerea în aplicare a unor măsuri de supraveghere tehnică și nici în alte activități necesare soluționării cauzei penale 36/P/2015, care a fost instrumentată de Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj.

Totodată, precizăm faptul că, prin intermediul infrastructurii tehnice a Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor, Serviciul Român de Informații a procedat la activarea funcției de export total, în vederea transmiterii sesiunilor audio interceptate către Serviciul Operațiuni Speciale Oradea, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne - Inspectoratul General al Poliției Române, în calitate de beneficiar, neavând nicio contribuție în sensul celor reținute prin Decizia Curții Militare de Apel București nr. 35 din 12.07.2018.

Cu deosebită stimă,

ȘEFUL UNITĂȚII

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL MILITAR DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL MILITAR CLUJ

Localitatea: CLUJ-NAPOCA, str. DOROBANȚILOR, nr. 8, jud. CLUJ, cod poștal: 00117;

tel: 0264595481; e-mail: pm_cluj@mpublic.ro; fax: 0264430322;

operator date cu caracter personal nr. 2925

Nr...317/III/2/2018

7 august 2018

Către,

DIRECȚIA DE OPERAȚIUNI SPECIALE BUCUREȘTI

Urmare a aspectelor semnalate în cuprinsul motivării Deciziei penale cu nr. 35/2018, emisă de Curtea Militară de Apel București în data de 12 iulie 2018, în Dosarul penal cu nr. 1/81/2018, vă solicităm să ne precizați dacă în soluționarea Dosarului penal cu nr. 36/P/2015 al Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, în baza ordonanței procurorului prin care Serviciul de Operațiuni Speciale Oradea (actualmente Brigada de Operațiuni Speciale Oradea) a fost desemnat să pună în executare măsuri de supraveghere tehnică încuviințate de judecătorul de drepturi și libertăți prin mandat, au fost implicați lucrători operativi din cadrul S.R.I. pentru punerea în aplicare a vreunor măsuri de supraveghere tehnică, respectiv, în ce modalitate a fost implicată instituția S.R.I. la punerea în aplicare a măsurilor de supraveghere tehnică efectuate de instituția dvs. în acest dosar.

Vă solicităm, de asemenea, ca precizările cu privire la aspectele mai sus menționate să fie cuprinse într-un document care prin natura lui de clasificare să permită accesul oricăror părți sau subiecți procesuali principali din dosar și să fie trimise la sediul unității noastre din mun. Oradea, str. M. Eminescu nr. 5, jud. Bihor, în timpul cel mai scurt, pentru a fi exploatate în termenul legal al contestației în anulare.

P. PRIM PROCUROR MILITAR
Colonel magistrat
SISERMAN VIHOREL

Către,

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL MILITAR DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL MILITAR CLUJ

Domnului prim procuror militar, colonel magistrat, Siserman Viorel

Urmare a adresei dumneavoastră nr. 317/III/2/2018 din 07.08.2018, prin care ne solicitați precizări cu privire la soluționarea dosarului penal nr. 36/P/2015 al Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, în baza ordonanței procurorului prin care Serviciul de Operațiuni Speciale Oradea a fost desemnat să pună în executare măsuri de supraveghere tehnică încuviințate de judecătorul de drepturi și libertăți prin mandat, vă facem cunoscut următoarele:

- la data punerii în executare a actelor de autorizare emise în dosarul penal 36/P/2015, legislația aplicabilă în domeniu, respectiv art. 142 din Codul de Procedură Penală, prevedea că "supravegherea tehnică se face de procuror ori acesta poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organe de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției";
- actele din dosarul sus-menționat au fost puse în executare cu respectarea cadrului legal în vigoare la acea dată, prin intermediul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații;
- unitatea noastră a procedat nemijlocit la exploatarea datelor rezultate în urma punerii în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică (ascultarea sesiunilor interceptate, redactarea notelor de interes operativ și punerea la dispoziția procurorului de caz a materialelor rezultate).

Precizăm faptul că, personalul S.O.S. Oradea are calitatea de organ de poliție judiciară.

DIRECTOR,
 Comisar-șef de poliție
Benone Marian MATEI

CONFORM CU ORIGINALA

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL MILITAR DE PE LÂNGĂ
CURTEA MILITARĂ DE APEL

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL MILITAR DE PE LÂNGĂ
TRIBUNALUL MILITAR CLUJ

INTRARE

Nr. 317/2018 din 31.07.2018

Localitatea București, str. George Georgescu, nr. 3, sector 4, cod poștal 40131; tel: 021.337.05.95,
fax: 021.337.04.84; e-mail pm_apel@mpublic.ro, operator de date cu caracter personal 5063

Nr. 200/III/2/2018

31.07.2018

Către,

**PARCHETUL MILITAR DE PE LÂNGĂ
TRIBUNALUL MILITAR CLUJ**

Circumscripția Teritorială Oradea

În atenția domnului colonel magistrat LASCU LIVIU

Vă trimitem, alăturat, în fotocopie, decizia penală nr. 35/2018 pronunțată la data de 12.07.2018 de către Curtea Militară de Apel București în dosarul nr. 1/81/2018 prin care a fost respins apelul formulat de Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj împotriva sentinței penale nr. 87/24.11.2018 a Tribunalului Militar Cluj, și a fost achitat inc.plt.maj.GROZA CANTEMIR MARIN pentru infracțiunea de luare de mită prev.de art. 289 al.1 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.pen. și art. 38 al.1 C.pen.

Instanța a considerat că întrucât Inspectoratul Județean de Jandarmi Bihor nu a declassificat fișa postului inculpatului, nu a permis „examinarea îndeplinirii condițiilor de existență a infracțiunii” de luare de mită de către apărătorul inculpatului „conduce la aplicarea soluției de achitare a inculpatului: *Dacă autoritatea emitentă nu permite apărătorului inculpatului accesul la informații clasificate, acestea nu pot servi la pronunțarea unei soluții de condamnare, de*